

odgovori — „to je vse prav in pametno, pa zakaj mi oponašate le zmiraj moje pijančevanje, moje žeje pa nikoli v misel ne vzamete!“

— Neka baba je vkradla v štacuni kos platna. Štacunar ravno domú gredé jo sreča pred štacuno in misleč, da ga je v štacuni kupila, jo prijazno pozdravi: „Srečno mati! pa še drugikrat kaj!“

Novičar iz avstrijskih krajev.

Važne naredbe se bojo storile zdaj za poravnanje državnega gospodarstva in pa v pripomoč posestnikom, kateri dnarja na pósodo potrebujejo. C. k. ministerstvo dnarstva je namreč te dni dunajski banki na znanje dalo, da za tistih 155 milijonov goldinarjev, ki jih je avstrijska država dunajski banki dolžna, se bo banki dalo toliko državnih posestev, da si bo z njimi, ko jih bo prodala, vés ta dolg poplačala. Država je sicer banki zraven teh 155 milijonov, ki bojo na to vižo pobotani, še čez 60 milijonov gold. za zaméno nekdanjih starih bankovcev, za poroštvo novejšega papirnatega dnarja pa 44 milijonov gold. dolžna; toda ta dva dolgova sta že s tem poravnana, da od unega prvega dolga se vsako leto po 3 milijone poplačuje, ta poslednji dolg pa bo v 4 letih s prepisanim državnim zajemom poplačan. Ker bo tedaj država unih 155 milijonov poplačala s svojimi posestvi, ki jih zamore brez škode oddati, bo na to vižo zlo poravnani državni dolg pri banki. Zraven tega je pa c. k. ministerstvo banki še pravico dalo, si napraviti zastavno banko, pri kateri bojo zamogli posestniki zemljiš in hiš z manjšimi stroški kakor dozdej potrebnega dnarja na pósodo dobiti. Ta zastavna banka bode osnovana s kapitalom od 20 milijonov goldinarji v kovanih srebrnih dvajseticah, in v ta namen je dovoljeno banki, da smé 100.000 akcij, akcijo ali delnico po 200 gold., izdati. Verh vsega tega se še pričakujejo druge naredbe, da bo na davek (ažio) pri srebernem dnarji in cekinih jenjal. V čem bojo pa te naredbe obstale, še ni znano. — Tudi cesarski vradniki bojo vprihodnje kakor cesarski vojaki znamenja zalovanja na uniformah nosili kadar kdo umerje, po katerem cesarska rodovina žaluje. — Učenci pravoslavja po novi učni postavi ne morejo teh šol in predpisanih 16 naukov pred izdelati kakor v 8 pol-letjih, v ktere so omenjeni nauki vversteni. — Sliši se, da prihodnjo spomlad bo spet na Dunaji zbor katoliških škofov iz vsega cesarstva. — Iz Krima še zmiraj nič posebnega novega. 29. dan sept. je bila med konjiki zaveznikov in rusovske armade pri Koughilu ne deleč od Kozlova (Eupatorije) majhna bitka, v kateri so (po francozskem naznanilu) zavezniki Rusom vzeli 6 topov in 250 kónj, 160 vojakov pa vjeli; na strani Francozov sta 2 vojaka padla, 27 jih je bilo paranih. — Sicer se govori, da poleg Kozlova bi utegnili kmalo še huda vojska biti. — Sliši se tudi, da Goršakov in Pelissier si pogostoma dopisujeta; kaj pa, nihče ne vé. — Carica rusovska se je s hčerjo in sinovi iz Moskove spet vernila domú v Petrograd. — „Čas“ hoče vediti, da Gorčakov bo vojskovodstva odstavljen in da namesto njega pride ali general Muraviev ali pa Lüders. — Od Menšikova je pripovedoval unidan neki dopis iz Moskove, da je minih postal in se v Moskovu v samostan podal, vés skesan, da je toliko nesreče privlekel čez rusovsko carstvo, — včeraj pa smo brali, da je Menšikov 25. sept. v državnih opravilih šel iz Petrograda v Varšavo. — Vojskovodja angleške armade v Krimu, general-lajtnant Simpson, je za pravega generala izvoljen; ker pa so z ravno tistim vladnim pismom trije drugi generali, ki so domá, v čast maršalov povzdignjeni bili, je iz tega očitno, da si Simpson v vojski 8. sept. ni velike hvale pri svoji vladi prislužil in da bo le tako dolgo vojskovodja v Krimu,

dokler boljšega ne dobé. — Ker ravno od generalov govorimo, naj omenimo Pelissier-a po njegovi osebnosti. Gotovo vsak, ki je od tega prederznega junaka kaj slišal, ne bo skoraj verjel, da je mož že popolnoma siv in tako silno debel, da ne more dolgo jezdariti; postave ni velike in je dobrovoljnega obraza. — 3. dan t. m. je bil v St. Cloudu ministerski zbor, pri katerem je bil tudi cesar Napoleon pričujoč; sliši se, da so pretresali nove predloge za mirno spravo, ktere je avstrijska vlada v Pariz poslala. Ob enem se govori, da zavezniki ne mislijo Krima obderžati, le vojskine stroške hočejo povernjene imeti. — Španjsko ministerstvo ne bo nikakor dolgo obstalo; O'Donnell je hotel že pred začetkom državnega zbora odstopiti, pa Espartero ga ne spusti. — 8. dan sept. je bilo truplo rajnega vladika črnogorskega Petra II. slovesno prenešeno v kapelo na goro Lovčen; 50 duhovnov, vsi častniki in čez 2000 Černagorcov je spremilo pogreb; tudi oče rajnega, že 107 let star, je jezdil za trugo, ker peš ni mogel na goro. — V cerkvenih zadevah vedno dobro podučeni časnik „Univers“ terdi, da vse je prazna govorica, kar se govori in piše od porazumljenja rusovskega cara s papežem, in da tudi to ni res, da je papež osnoval red prečistega spočetja D. Marije. — Nova postava v Parizu velevala, da se ima cena mesa vprihodnje tarifirati in da se k mesu ne smejo kosti za priklado dajati; dana je pa ta postava zatega voljo, ker pariški mesarji so nakupovali tudi druge kosti, da so jih prikladali mesu. — Konec pariške obertniške razstave bo 15. dan prihodnjega mesca. — Ravno smo brali v nekem časniku, da na Španjskem je zoper kolero pelínovec (Wermuthgeist) večkrat čudovito pomagal; v ta namen se pelínovca en del pomeša z dvema deloma vode in odrašen možki ga spiše dva mala kozarčka, ženska ali pa otrok pa manj. Tako ima brinjevec verstnika nad pelínovcem.

Misli in želja.

(Po Puškin-u.)

Naj hodim že po ul'cah šumnih,
Naj idem v mnogoljudni hram,
Al naj sedim sred družb brezumnih, —
Le lastnim mislim se rad vdám.

In pravim: „Kak bežijo leta!
Ah, kolikor je tukej nas,
Vsi gremo v večni dom Očeta;
In mnogim že odbija čas“.

Naj vidim kje dob starodavni,
Že mislim: „patriarh lesóv!
Preživel boš moj vek težavni,
Kot si preživel vek dedóv“.

Kdar ljubo detešce milujem.
„Oj dete zdravstvuj!“ — mislim koj —
„Življenja mesto ti spraznujem;
Moj čas je stléti, — cvesti tvoj“.

In slednji dan, in slednje léto
Sim vaju misel razmišlját,
Kak svojo smert bi razodéto
Zmed njih si mogel izčislát?

In kje me našla smertna sila
Bo: v boji, v ptujim, al v vodah?
In al bo domačija mila
Sprejela kdaj moj hladni prah?

Vém, ravnotero je, naj stlije
Brezčutno truplo tú al tam;
Pa vendar v sercu želja klije:
Domá se vleči k mertvecam;

In de kraj groboviga vhoda
Življenje mlado mi igra;
De ravnodušna me priroda
S cvetenjem svojim osipljá.

Rodoljub Ledinski.